

[Tastesen.]

at vi tager de job, som der er noget på, mens grønlænderne selv kan tage sig af det, der bliver tilbage.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Det er vældig store problemer, hr. Tastesen rejser her. Det er rigtigt, at jeg nævnedes dette med de 5.000 danskere, men denne gruppe er meget forskellig. Der er en del af gruppen, som det grønlandske samfund har behov for, ganske enkelt fordi de besidder, som hr. Tastesen også sagde, en ekspertise, som i øjeblikket ikke findes i det grønlandske samfund. Der er en anden del af gruppen, som er assimileret i det grønlandske samfund, og som altså ikke kan betragtes som nogle, der kommer udefra for en stund. Men der er givet også en meget stor del, og det er den, hr. Tastesen hentyder til, som tager op for at tjene penge, og det er der ikke noget odiøst i, men det er klart, at sammenholdt med de problemer, som vi just her drøfter på basis af hr. Rosings spørgsmål, er der et problem deri, som vi naturligvis må overveje.

Jeg er ikke fremmed for tanken om en koncessionsordning, eksempelvis på det område, hr. Tastesen nævnedes. Jeg kan også godt gå videre og sige, at det arbejder vi med i ministeriet. Hvad vi kan komme frem til, ved jeg ikke.

Jeg giver altså hr. Tastesen ret i, at der er nogle problemer, men vil nok advare imod, at vi forenkler problemstillingen, for denne gruppe på 5.000 er ikke bare mennesker, som sådan er flakkere eller bare rejser derop for at rejse tilbage igen efter en stund. Der er også en vældig stor del af dem, som har fundet sig til rette i samfundet, og som må betragtes som en del af den grønlandske befolkning. Problemet er altså ikke så enkelt, men det er der, og vi arbejder med det.

Rosing (Grønl.):

Det, som ministeren har redegjort for, er de faktiske forhold, men vi kan jo slet ikke vide endnu, hvad arbejdsgruppen kommer frem med. Der er, som jeg har sagt, mange ting, der kan drages ind, og jeg tror også, at den tager alle de spørgsmål, der kan have forbindelse med arbejdsløsheden i Grønland, med.

Men en enkelt ting, som jeg under denne

tale vil fremhæve, er, at man også under udvalgsarbejdet må finde det meget vigtigt at forøge erhvervsstøttemidlerne for derved at give grønlænderne bedre muligheder for at etablere mindre virksomheder eller foretagender, som kan give indtjeningsmuligheder for mange, ikke mindst inden for den indenlandske handel. Jeg fremhæver bare et enkelt spørgsmål som dette; der vil være masser af den slags, som må drages ind og nøje overvejs.

Ministeren for Grønland (Holger Hansen):

Jeg skal bare sluttelig sige, at jeg vil gøre udvalget opmærksom på de synspunkter, som hr. Rosing her til sidst fremførte. Jeg tror, at det hidtil har været sådan, at erhvervsstøttemidlerne har været tilstrækkelige, men det er da klart, at vi også i den almindelige vurdering af beskæftigelsessituationen skal have netop dette problem for øje, og det skal jeg bringe videre til udvalget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Dohrmann* (FP) til miljøministeren:

„Agter ministeren for eftertiden at fortolke loven om udlejning af sommerhuse under de forudsætninger, hvorunder loven blev vedtaget den 7. juni 1972?“

(Spm. nr. 177).

Skriftlig begrundelse.

Loven af 7. juni 1972 var en af de love, som blev vedtaget som følge af Danmarks forventede indtræden i EF. Formålet med loven var at hindre udenlandsk opkøb og udlejning af sommerhuse m. m.

Som loven fortolkes af boligministeriet, er det i dag umuligt for danske statsborgere og danske selskaber at opnå tilladelse til udlejning af sommerhuse. Dette findes meget uheldigt, idet Danmark på den måde går glip af en betydelig indtægt i fremmed valuta.

Dohrmann (FP):

Mange af dem, som stemte for denne lov, gjorde det for at bevare dansk jord på danske hænder, men jeg betragter den nuværende praksis som en forkert fortolkning af loven.